

Aas pr. Gjøvik 2/12.
1947.

115693

Hr. Biskop Kr. Schjelderup,
H a m a r.

Jeg ber Dem undskylde at jeg beslaglegger kostbar tid, men jeg finder det nødvendig til en viss grad aa foreholde Dem rettfærdighetens skjebne i denne tid.

I referater i Oslopressen ser jeg at De har anvendt den misbrukte sats, at "rettsoppgjøret maa gaa sin gang strengt men rettfærdig".

Bortsett fra dødsdommene som kirken tilsynelatende kvier seg for aa ta ansvaret for, ser det ut som den vaager ansvaret helt ut for rettfærdigheten forøvrig. Den som vaager aa ta dette ansvaret bør ikke undlate aa brøge rettfærdighetens skjebne paa det rene. Her nytter det ikke med "tillit til vaar høyt anskrevne dommerstand" eller "rettsstatens bevundne prinsipper" og paa denne bakgrunn ikke bare godta, men ogsaa gi garantier til folket om rettfærdighetens stabile konsistens.

Jeg maa ha lov til aa tro at De er kjent med den oppfattning som professor Skeie har gitt uttrykk for, at det i "rettsoppgjøret" er gjort brudd paa de alm. retsprinsipper. Baae han og andre har gjort tydelig rede for det. Det siktes først og fremst til krenkelsen av paragr. 97 i Grunnloven om at love ikke skal gis tilbakevirkende kraft.

De drivende krefter i rettsoppgjøret omgaar denne innvending med aa hevde at landssvikanordningen har sin hjemmel i strl.s paragr. 86, og er utarbeidet ene og alene ut fra den tanke aa spare en del for paragr. 86.s minimumsstraff paa 3 aar. En bør imidlertid ikke være i tvil om at tanken med landssvikanordningen er den naa alle, absolutt alle, medlemmer av NS. De praktiserte bottemåter om rettighetstap, bøter, inndragning og erstatning, har overhodet ingen hjemmel i noen foreliggende lov.

Jeg gaar ut fra at Biskoppen kjenner strl.s paragraf 86. Naar man gaar saa langt at man ikke bare tar denne paragraff i bruk for aa ramme medlemmene av et politisk parti men ogsaa forfalsker den faktiske tilstand i "gjerningsøyeblikket" for aa kunne anvende den, og dertil, vel i prakti talt hver eneste dom forfalsker - ja jeg maa bruke dette uttrykk - premisene i det prinsipielle og avgjørende punkt i aa ramme hver og en og det enkelte menneske, da er rettfærdighetens skjebne blitt mere enn kummerlig. "Morgenbladet" nevnte i en lederartikkel forleden at "den alt overveiende del av de tiltalte anstiller seg uvitende om at det var ka mellom Norge og Tyskland" Dette er riktig, bortsett fra at

"anstillier" maa staa for bladets egen regning. Ikke desto mindre staar det i alle dommene at "retten finner det godt gjort at tiltalte var klar over at det var krig mellom Norge og Tyskland. og visste at han/hun ved sitt medlemsskap i Nasjonal Samling bisto fienden."

Personlig skal jeg opp i retten i den nærmeste fremtid. Jeg er i den situasjon at jeg faktisk kan bevise min absolutte oppfatning av situasjonen ved dokumentasjon. Bortsett fra at denne min oppfatning ganske sikkert ogsaa er den faktiske - hvilket ikke veier ved rettsoppgjøret etter at høyesterett har fastslaaet at sort skal være hvitt - saa utgjør det dog min "subjektive oppfatning" og skal etter allminnelig rettspraksis være straffebefriende. Jeg kan dog med 100 % sikkerhet paa forhaand si at ogsaa i mine domspremisser vil ovenfor siterte sats: "retten finner det godt gjort o.s.v.", være aa finde.-

Kan Kirken fortsatt garantere slik "rettfærdighet"? Og kan Kirken fortsatt la slik "rettfærdighet" skje? Det vil, etter alt aa dømme, ikke være saa lenge før sannheten om disse ting vil foreligge.

Det er kanskje alt for sent aa bøte paa den urett som her er begaatt. Men det værste er at det etter hvert maa gjøres større og mere bevisst urett for aa dekke tidligere synder. Det er tydelig at det er hensikten. Hvis Kirken tror paa sannhetens makt i verden, bør den ogsaa forutse hvordan dette vil ende.-

Den urett og de ulykker som "rettsoppgjøret" har voldt og vil volde, er Kirken tilsynelatende uten fuld oppfatning av men herom vil historien en gang fortelle hvis ikke innen den tid baade rettfærdige og urettfærdige er gaatt under i den kommende lavine

Jeg tillater meg aa be biskoppen ta for seg "Nationen" for 19. og 20. f.mnd. hvor De vil finne 2 artikler: 9. april 1940 i lys av senere publikasjoner." Her slaas det fast paa grunnlag av Unders.komm. av 1945, s dokumentasjon, at paa standen om det lumske overfald paa Norge 9. april 1940, viser seg aa "være en legende". Det blir nok meget i den nærmeste tid som blir tildelt dette stempel.

Naar jeg har behandlet denne materie saa summarisk og overfladisk som her er gjort, har jeg forutsatt at biskopen sitter inne med noe kjendskap til folkerett. Den som ikke har det har i denne sak ingen rett til aa la sin røst høre.

Vedlagte artikkel tjener til min presentasjon i det jeg ogsaa tillater meg aa tilføye at jeg i sin tid var medlem av Deres "Landslag for frilynd kristendom".-

A r b ø d i g s t

Einar Syvertsen.

Hamar 13/12 '47

Herr Einar Syversen.

Jeg har fått Deres brev og mottatt
mig innholdet. Jeg sier Dem takk for
De skur, og sender Dem en vennlig
hilsen.

Deres

Christian Schjottem

HAMAR BISKOP

Hamar 25/1, 48

Kjære Einar Syversen.

Mange takk for Dens brev med
tilleg. Jeg har lest det med dyb inter-
esse.

For øyeblikket er jeg si^o overbelastet
med arbeid at det dessverre er ut-
matt^o a^o finne tid til ordentlig korre-
spondanse om spørsmålene. Men det
villig glede meg om vi kunne møtes
en gang og tale sammen. Ut p^o vår
kommer jeg antagelig p^o visitas til
Vardal, og da kunne det kanskje bli
en anledning.

Med vennlig hilsen

Kristian Syversen